

лихъ прѣхласнѣхъ страсти на сгань-тѣ и подземскы съ това тѣчахъ неприпознаваніето на спогодбѣхъ.

XVII Послѣднійтъ женихъ.

Но и други двама челоѣцы истѣхъ цѣль-тоняхъ нѣ-колко крачки по-натѣхъ. А тѣ бѣхъ Геновини и мышеловецѣхъ, които бѣхъ ся събрали на извѣреденъ свѣтъ въ домѣхъ на пѣрвыйтъ.

— А! ето, думаше мышкаринѣхъ, ето една мышка за каквѣхъ не ся надѣхъ! Мазаніель лудъ! токо това не достигахъ на Неаполитанцѣхъ.

Quos vult perdere Jupiter demanat!

Отговаряше законникѣхъ; подлуди гы Господь и ще гы направи да погыбнѣхъ, и тежко и горко на тѣзи които ся смѣхъхъ съ тѣхъ. Колкото за мене, моята работа ся свѣрши, омывамъ си рѣцѣхъ и отивамъ да ся поклонѣхъ на свата си дука въ Повѣхъ тѣрдынѣхъ. Пѣма вече нищо каквѣхъ да прави освѣхъ да остави вѣстаніето да тича въ пѣхъхъ си..... А когато сганѣхъ нѣма вече каквѣхъ да гори и благородницы да убива, тогазъ Подкральтъ ще сѣдне пакъ спокойно на прѣстохъхъ си, а па азъ на бархатното (кадифаното) сѣдалище Сумарійско.

— Подкральтъ ще падне, а вы ще станите прѣдседатель не на Сумаріѣхъ, но още по на добро мѣсто—на Сидилонѣхъ, Господине Геновини, отговори Юсифъ като смѣхъхъхъ послѣднѣхъхъ си подличіе и извади отъ назѣхъхъхъ си записи.

— Какво ищешъ да кажешъ? извика смаянъ славолюбецѣхъхъ.

— Ще кажѣхъ че побѣдитель или побѣденъ, дукъ Архскый е пропаднѣхъхъ съ вѣхъхъ, и че вы сте достойны на довѣріето ми, понеже сте и достоинъ мой совинѣхъхъхъ, както го рѣшихъхъ и тѣхъно Ц. Высочество Донъ Жуанъ австрійскый и Н. Прѣв. Графъ Онатъ, будущійтъ торжествѣхъхъхъ.